

25.05.21

«Σκληρό Μαρκάρισμα» στον Γραμματέα του ΜΕΡΑ25 Γιάνη Βαρουφάκη**από τη δημοσιογράφο Λαμπρινή Θωμά**

Στο τέταρτο «Σκληρό Μαρκάρισμα» ο γραμματέας του ΜΕΡΑ25 Γιάνης Βαρουφάκης ως ευρωπαϊστής αλλά και διεθνιστής, μιλάει για το μέλλον της Ευρώπης, αναφέρεται στη Λατινική Αμερική, στην Παλαιστίνη, στον Νετανιάχου και τον Σίσι, λέει ότι τόσο η Ελλάδα όσο και η Ευρώπη δεν έχουν εξωτερική πολιτική, αναλύει την εξωστρέφεια του ΜΕΡΑ25 αλλά και το μέλλον του καθώς και για την αντιμετώπιση των ΜΜΕ. Χωρίς περιστροφές και με πολλές αναφορές σε γεγονότα ο Γιάνης Βαρουφάκης απαντάει στα ερωτήματα της δημοσιογράφου Λαμπρινής Θωμά, αναλύει θέματα της επικαιρότητας και αποκαλύπτει τι διημέφθη στην πιο πρόσφατη συνομιλία του με τον Julian Assange.

«Είμαστε ευρωπαϊστές επειδή είμαστε διεθνιστές»

ΔΗΜ: Ένα από τα πιο ωραία πράγματα σε αυτές τις εκπομπές που παρακολούθησα είναι ότι για πρώτη φορά ο δημοσιογράφος λέει σας «ευχαριστώ για την πρόσκληση», θέλω λοιπόν να σας ευχαριστήσω για την πρόσκληση. Είναι ιδιαίτερο αυτό ίσως και μοναδικό. Επίσης έπρεπε να δω και τις τρεις εκπομπές και τις χάρηκα, είναι μια πολύ ωραία προσπάθεια αλλά παρακολουθώντας την εκπομπή μου μπήκαν κάποιες απορίες και θέλω να τις λύσω. Σε άκουσα να λες «είμαστε ευρωπαϊστές», γιατί ευρωπαϊστές και όχι διεθνιστές. Ποια Ευρώπη, ειδικά στην κατάσταση που είμαστε σήμερα που δεν υπάρχει καν η ιδέα της Ευρώπης των λαών μαζί;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Είμαστε ευρωπαϊστές επειδή είμαστε διεθνιστές, δεν υπάρχει διεγκυστίνδα «είσαι ευρωπαϊστής -είσαι διεθνιστής», είτε είσαι εθνικιστής είτε είσαι διεθνιστής και ως διεθνιστής που ζεις στην Ευρώπη προσδιορίζεσαι ή ως κάποιος που θεωρεί ότι απαιτείται η επανεθνικοποίηση της πολιτικής ως αποτέλεσμα αυτού του εξαμβλώματος που είναι η ΕΕ, ή πιστεύεις στον εκδημοκρατισμό αυτού του εξαμβλώματος που δεν έχει καμία σχέση με την Ευρώπη των λαών που λέγεται επισήμως ΕΕ. Εμείς θεωρούμε ότι όταν για παράδειγμα, όταν πηγαίνω στην Γερμανία ή στο Αμβούργο σε μια μεγάλη πόλη και απευθύνομαι σε ένα κοινό Γερμανών εάν τους πω εκείνη τη στιγμή ότι δεν είμαι ευρωπαϊστής γιατί αυτή η Ευρώπη είναι όπως είναι και τους πω ότι εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να βγούμε από την ΕΕ και να επανεθνικοποιήσουμε την πολιτική μας σκηνή έτσι ώστε να φροντίσουμε το λαό μας ξέρεις τι θα πάθουν αυτοί οι άνθρωποι εκεί; Κατάθλιψη. Αυτό που οι σύντροφοί μας στη Γερμανία θα νιώσουν είναι ότι είναι μόνοι τους και πρέπει να τα βγάλουν εκείνοι με το τέρας του γερμανικού καπιταλισμού. Ενώ όταν τους λες «ελάτε είμαστε όλοι μαζί εδώ δεν υπάρχει Βορράς-Νότος, εδώ υπάρχει ολιγαρχία» γιατί οι ολιγάρχες Γερμανοί με τους ολιγάρχες Έλληνες είναι τάτσι μίτσι κότσι, είναι μια πάρα πολύ καλή παρέα, «όμορφη ατμόσφαιρα» που θα έλεγε και ο Ηλιόπουλος, και βάζουν τους εργαζόμενους της Ελλάδας με τους εργαζόμενους της Γερμανίας οι οποίοι είναι θύματα

όλης αυτής της ολιγαρχίας να συγκρούονται. Από αυτή την άποψη είμαστε ευρωπαϊστές επειδή είμαστε διεθνιστές.

ΔΗΜ: Θα πω πως το εκλαμβάνω, υπάρχει ένα αφήγημα του «ανήκομεν εις την Δύση» το οποίο έχει ξεκινήσει με τη Μεταπολίτευση και το οποίο έρχεται από τα πάνω και αυτός ο λαός, το έχει κάνει και τώρα το Παλαιστινιακό να το νιώθουμε ακόμα περισσότερο, δεν είναι ένας λαός που ανήκει στη Δύση, είναι ένας λαός που ανήκει παντού ή τουλάχιστον αυτό θα πρέπει να είναι το δώρο του, με αποτέλεσμα το «ευρωπαϊστές» να φαίνεται σαν να αρνούμαστε τους δεσμούς μας με τη Μέση Ανατολή. Αυτή είναι η αίσθηση που λαμβάνω.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Δεν είναι σωστή όμως η αίσθηση γιατί ως ευρωπαϊστές είμαστε αυτοί που σπάνε τον οριενταλισμό και απόδειξη αυτού είναι ότι το DiEM25 και το ΜέΡΑ25 πρωτοστατούμε αυτή τη στιγμή στην ελληνική πολιτική σκηνή υπέρ των Παλαιστινίων, υπέρ του μποϊκοτάζ του Ισραήλ. Και να σου δώσω και μια άλλη διάσταση που είμαι σίγουρος ότι την ξέρεις αλλά δεν ξέρω αν την γνωρίζουν οι θεατές μας, ως DiEM25, ως ευρωπαϊστές πρωτοστατήσαμε στη δημιουργία της προοδευτικής Διεθνούς. Αυτό είναι πολύ σημαντικό γιατί αυτή τη στιγμή η Προοδευτική Διεθνής που κλείνει ένα χρόνο ουσιαστικής λειτουργίας, μεγαλώνει συνεχώς με συντρόφους από την Νιγηρία, από την Ινδία, από το Μπαγκλαντές, από την Λατινική Αμερική, το Σάββατο (23 Μαΐου) κλείνουμε ένα χρόνο, η προοδευτική Διεθνής θα έχει την πρώτη της επέτειο από τότε που ξεκίνησε η λειτουργία, θα έχουμε μια διαδικτυακή εκδήλωση. Το Συμβούλιο διευρύνεται, έχουμε νέους συντρόφους σε όλο τον κόσμο και εκεί μέσα είμαστε σε διεθνιστές ευρωπαϊστές που λέμε... Ουσιαστικά τι κάνουμε; Δείχνουμε μια άλλη όψη του σημαίνει να είσαι ευρωπαϊστής που πάει κόντρα στον ευρωπαϊκό ιμπεριαλισμό. Αυτά έχουν πολύ μεγάλη σημασία γιατί αν εμείς πούμε ότι δεν είμαστε ευρωπαϊστές τότε ξαφνικά η Ευρώπη παραδίδεται στον ευρωπαϊκό καπιταλισμό και στον ευρωπαϊκό ιμπεριαλισμό.

ΔΗΜ: Μα ήδη την ελέγχει.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Μα ελέγχει τα πάντα, δεν κατάλαβα η Ινδία τι είναι; Η Ινδία είναι μια χώρα με ένα κ. Μόντι στην πρωθυπουργία, φασίστα. Όλες μας οι χώρες είναι κάτι μεταξύ φασισμού και ολιγοπωλίου.

ΔΗΜ: Είναι όλοι αυτοί που αγαπάει ο κ. Μητσοτάκης, έχει μια αδυναμία στα καθάρματα αυτού του κόσμου, να το πω με δικά μου λόγια, δηλαδή Σίσι, Μόντι, Νετανιάχου είναι αγαπημένοι του άνθρωποι.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Δυστυχώς και ο κ. Τσίπρας με τον κ. Σίσι και με τον κ. Νετανιάχου, ο φίλος μου ο Μπίμπι ήταν...

«Δεν κερδίζουμε ερείσματα όταν αγκαλιαζόμαστε και κάνουμε λυκοφιλίες και συγχρωτιζόμαστε με τον κ. Νετανιάχου και με τον κ. Σίσι»

ΔΗΜ: Και με τον Τραμπ.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Και για τον κ. Τραμπ, θα σου πει βέβαια ότι το έκανα γιατί ήθελα να δώσω ερείσματα στη χώρα κλπ. Η δική μας άποψη ως ΜΕΡΑ25, ως ΔΙΕΜ25 είναι ότι δεν κερδίζουμε ερείσματα όταν αγκαλιαζόμαστε και κάνουμε λυκοφιλίες και συγχρωτιζόμαστε με τον κ. Νετανιάχου και με τον κ. Σίσι, το αντίθετο. Υπονομούμε την ανεξαρτησία και τη δύναμη της χώρας.

ΔΗΜ: Νομίζω ότι σε αυτό θα συμφωνήσουμε απόλυτα. Η αίσθηση που είχα κιόλας για αυτή σας τη συμμετοχή ήταν πολύ έντονη με τη Βολιβία που είχαμε τις εκλογές που η Σοφία Σακοράφα ήταν κάτω, και είχαμε και επεισόδια τότε, απείλησαν τους ανθρώπους της Προοδευτικής Διεθνούς αρχικά οι οποίοι θα κατέβαιναν στη Βολιβία.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Το ίδιο και στο Εκουαδόρ, στον Ισημερινό που πήγε πάλι αντιπροσωπεία της Προοδευτικής Διεθνούς στην οποία συμμετέχουμε ενεργά ως ΜΕΡΑ25, ως ΔΙΕΜ25. Αυτές τις μέρες τρέχουμε την καμπάνια για την Παλαιστίνη, τρέχουμε για το Κουρδικό, η αντιπροσωπεία μας πήγε στην Άγκυρα. Η Εύα Αμπάτζη μας εκπροσώπησε στη δίκη του ΗΔΡ. Είμαστε απολύτως δικτυωμένοι με τα προοδευτικά κινήματα ως Έλληνες, ως Ευρωπαίοι, ως διεθνιστές, ως άνθρωποι, ως πολιτικοί, ως τα πάντα.

Με το βλέμμα στην Λατινική Αμερική, την Παλαιστίνη...

ΔΗΜ: Με ενδιαφέρει αυτό το κομμάτι λίγο παραπάνω γιατί διεθνή κάνω εδώ και 28 χρόνια και αισθανόμουν ειδικά όταν άρχισαν τα μνημόνια ότι αυτός ο λαός ο οποίος πάντα είχε ένα ενδιαφέρον για το τι συμβαίνει στον κόσμο, αισθανόταν πολύ κοντά με την Λατινική Αμερική, με την Παλαιστίνη, ξαφνικά στράφηκε προς τα μέσα. Είναι σαν να αρνηθήκαμε γιατί έχουμε τα δικά μας προβλήματα, και αυτοί οι οποίοι θα μας έβγαζαν από τα προβλήματά μας ήταν είτε αυτοί που μας ξεπούλησαν ουσιαστικά είτε αυτοί που τους προδίδουμε ως κυβερνήσεις. Στεκόμαστε σε έναν πολύ περίεργο δρόμο και είσαστε από τα λίγα κόμματα, θα βάλω και το ΚΚΕ μέσα, που έχουν αυτή την εξωστρέφεια, που βλέπουν τι γίνεται πιο έξω.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Έχει σημασία του να είσαι διεθνιστής αυτό όμως που λες άμα το σκεφτείς από τότε που χρεοκοπήσαμε ως κράτος το 2010 και παραμένουμε χρεοκοπημένοι, η πλευρά η αντιμνημονιακή, η πλευρά που πήγε κόντρα στην ολιγαρχία, διασυνδέθηκε ακόμα πιο δυνατά με την Λατινική Αμερική. Παράδειγμα, ένα από τα διδάγματα που πήραμε από τη διαδικασία αναδιάρθρωσης του χρέους, κουρέματος του χρέους στην Αργεντινή, στον Ισημερινό ήταν πόση σημασία έχει να μην συνεχίσεις να παίρνεις πιστωτικές κάρτες από το ΔΝΤ, από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, από τη μαφία της Τρόικας για να προσποιείσαι ότι αποπληρώνεις. Αυτή την εμπειρία της Λατινικής Αμερικής τη λάβαμε πάρα πολύ σοβαρά υπόψη μας και μπορεί να διαφωνήσαμε και μεταξύ μας, να σου θυμίσω την ιστορία με τον λογιστικό έλεγχο που εμένα δεν μου πήγαινε για δικούς μου λόγους αλλά και αυτό ήταν πολύ σημαντικό και ο λογιστικός έλεγχος αυτός ξεκινάει από την Λατινική Αμερική. Μιλώντας επί προσωπικού είχα συνεργαστεί από το 2008-2009 με την κυβέρνηση του Εκουαδόρ, με τον Κορέα, με τον Ράους, το παράλληλο σύστημα πληρωμών για το οποίο έχω κατηγορηθεί εδώ, για το οποίο εγώ είμαι πάρα πολύ περήφανος, είναι αποτέλεσμα δουλειάς κοινής με τον Ράους, με τον Κορέα. Εκεί το

εφάρμοσαν το σύστημα οπότε από τη μια πλευρά η ολιγαρχία μας εδώ έγινε απολύτως δέσμια της Τρόικας, της συναίνεσης της Ουάσιγκτον που λέγανε κάποτε, του νεοφιλελεύθερου... όχι νεοφιλελεύθεροι απλά έτσι λένε ότι είναι, έτσι παρουσιάζονται ότι είναι, σατραπίσκοι είναι, αυτού του κατεστημένου που στόχο είχε τη μεταφορά των ζημιών του χρηματοπιστωτικού συστήματος του 2008 στους ώμους των πιο φτωχών. Η δική μας ολιγαρχία έγινε ένα με αυτούς και εμείς γίναμε ένα με τους συντρόφους από την Λατινική Αμερική αλλά και από αλλού. Ακόμα και με τη Νότια Κορέα για παράδειγμα, είναι ένα παράδειγμα το οποίο δίναμε τότε ότι κοίταξε να δεις το '98 οι τράπεζες της Νότιας Κορέας κατέρρευσαν, πτώχευσαν και μετά πτώχευσε και το κράτος της Νότιας Κορέας αλλά τι έκαναν; Δεν διέσωσαν τους τραπεζίτες, διέσωσαν τις τράπεζες και τις εθνικοποίησαν, εδώ γιατί; Οπότε το διεθνιστικό κομμάτι του αγώνα εναντίον των μνημονίων νομίζω ότι ενισχύθηκε. Εκεί που κατέρρευσε πλήρως είναι το βράδυ του δημοψηφίσματος, όταν ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς είπε ότι η λύση είναι τα μνημόνια. Γιατί τότε ξαφνικά πάγωσε ο κόσμος, η ήττα ήταν πάρα πολύ βαθιά και άρχισαν να νοιώθουν οι Έλληνες πρόσφυγες στο σπίτι τους και αυτός ήταν ο λόγος που είχαμε την ακροδεξιά στροφή με τους μετανάστες, με τους πρόσφυγες και τα λοιπά.

Η αντιμετώπιση από το ΜΜΕ

ΔΗΜ: Ναι είναι ένας θυμός συσσωρευμένος πια, περνάμε τα στάδια ενός πένθους νομίζω σαν κοινωνία και λαός. Η αίσθησή μου είναι ότι κινηματικά είσατε πολύ πιο ενεργοί παγκόσμια από ότι κομματικά εντός της χώρας, με την έννοια ότι ο Γ. Βαρουφάκης είναι μια προσωπικότητα διεθνούς βεληνεκούς που θα κάνει δηλώσεις στα μεγαλύτερα Μέσα του κόσμου για τον Assange, για το Εκουαδόρ αλλά παράλληλα ο Γ. Βαρουφάκης είναι ένας άνθρωπος που στην ελληνική πολιτική σκηνή τον εξαφανίζουν τα Μέσα, ας το πω έτσι, δεν εμφανίζεται.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Μα τι σχέση έχουν τα Μέσα με το κίνημα!

ΔΗΜ: Το κόμμα με το κίνημα εγώ θέλω να δω τι σχέση έχουν.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Το τι γίνεται με τα Μέσα είναι τιμή μας. Άρχισαν να μας παίζουν τα Μέσα του Μαρινάκη; Τότε θα είχα υπαρξιακές αγωνίες, κάτι κάναμε; Κάποιοι δικοί μας υποσχέθηκαν πράγματα που δεν έπρεπε να υποσχεθούν οπότε δεν μας ενδιαφέρουν τα Μέσα. Η σχέση κόμματος και κινήματος είναι μια πονεμένη ιστορία στην Αριστερά, και σε εμάς. Εμείς ξεκινήσαμε ως κίνημα το DiEM25 και στην αρχή δεν θέλαμε να φτιάξουμε άλλο ένα κόμμα, «ψηφίστε μας». Οπότε επειδή το 2015 ήταν μια σημαδιακή χρονιά και το κατάλαβα μετά την παραίτησή μου, το ένιωσα πραγματικά στο πετσί μου όταν βρισκόμουν σε χωριά στη Γαλλία και ερχόντουσαν χιλιάδες άνθρωποι στη μέση ενός χωραφιού με βροχή να ακούσουν να τους μιλάω. Δεν ήταν για μένα, για εκείνους ήταν, γιατί κατάλαβαν οι λαοί της Ευρώπης τότε με εκείνο το 2015 ότι αυτό που γινόταν στην Ελλάδα ήταν πρόβα τζενάραλε για αυτό που ερχόταν σε εκείνους, όπως και το είδαμε μετά. Το ίδιο γινόταν στην Γερμανία, οι Γερμανοί που ερχόντουσαν να μας ακούσουν και στελέχωσαν το DiEM25 γιατί έχουν δεκάδες χιλιάδες Γερμανούς μέλη. Εγώ πήρα 135 χιλιάδες ψήφους στη Γερμανία και δεν ήταν Έλληνες, ήταν Γερμανοί. Οι Έλληνες δεν με ψήφισαν, περισσότερο γιατί δεν το ήξεραν επειδή ούτε στα γερμανικά Μέσα είχα καμία προώθηση.

Πως δημιουργήθηκε το ΜέΡΑ25

ΔΗΜ: Αν θυμάμαι καλά τότε ακόμα και αν θα υπάρξει το κόμμα εδώ στις εκλογές ήταν τελευταίας στιγμής κινήσεις όλα αυτά.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Μας πήρε 6 μήνες να αποφασίσουμε, το 2017 το αποφασίσαμε μετά από πολλές συζητήσεις και με καθολική ψηφοφορία όπου υπήρχαν πολύ έντονες αντιρρήσεις στο να γίνουμε και εμείς κόμμα εδώ στην Ελλάδα ή οπουδήποτε αλλού και χάσαμε και κόσμο. Κάποιοι είπαν όχι δεν είναι σωστό γιατί το κίνημα είναι ανεξάρτητο από τα κόμματα κλπ, τελικά συνδυάζουμε το κίνημα με το κόμμα. Με άλλα λόγια το ΜέΡΑ25 δεν είναι αυτόνομο, ανήκει στο κίνημα και αυτό δεν είναι φιλολογία, είναι επί της ουσίας. Θα σου δώσω ένα παράδειγμα, όταν ψηφίσαμε το καταστατικό, το καταστατικό κάτσαμε το γράψαμε, υπήρχαν συμφωνίες - διαφωνίες, εδώ μεταξύ μας στην Ελλάδα των μελών του ΜέΡΑ25. Δεν πέρασε έτσι, μεταφράστηκε σε 8 γλώσσες, μπήκε στο διαδίκτυο και οι Γερμανοί, οι Πορτογάλοι, οι Άγγλοι ψήφισαν για το αν εγκρίνεται το καταστατικό του ΜέΡΑ γιατί το ΜέΡΑ ανήκει στο DiEM. Δεν είναι αυτόνομο γιατί όταν κατεβάζουμε θέσεις, πάρε για παράδειγμα το Μακεδονικό ή τα ναρκωτικά που είναι και επίκαιρο τώρα με την κάνναβη, όλα αυτά υπήρχαν διαφωνίες. Ποια θα είναι η στάση του ΜέΡΑ25 πάνω σε αυτά; Υπήρχαν διαφορετικές απόψεις και στην περίπτωση του Μακεδονικού υπήρχαν τρεις απόψεις μάλιστα και τελικά ψηφίστηκαν αυτές οι διαφορετικές απόψεις από όλα μας τα μέλη σε όλο το DiEM οπότε έτσι συνδυάζουμε το κινηματικό με το κομματικό. Τώρα επειδή αργήσαμε να ξεκινήσουμε στην Ελλάδα για λόγους δημοκρατίας μέχρι να το αποφασίσουμε και μέχρι να πάρουμε και το κουράγιο γιατί μέχρι το '15 ήμασταν και κουρασμένοι ψυχικά όπως όλοι οι Έλληνες, όλο εκείνο το 62% νιώθαμε μια κατάρρευση ψυχολογική και σωματική πάρα πολλοί από εμάς, αργήσαμε να το βάλουμε μπροστά. Το ότι μπήκαμε στη Βουλή είναι ένα θαύμα, ήμασταν 60 άνθρωποι, τρέχαμε σε όλη την Ελλάδα, άντε 100 παραπάνω δεν ήμασταν, μπήκαμε στη Βουλή από τότε όμως έχουμε στήσει κόμμα. Τώρα κάνουμε το πρώτο μας συνέδριο 4-5-6 Ιουνίου στη Δραπετσώνα, πρόσφατα έμαθα ότι έχουμε στήσει τους τελευταίους 2-3 μήνες 105 οργανώσεις βάσης καινούργιες, έχουμε πάνω από 1.000 μέλη που έχουνε γραφτεί τώρα και ξέρεις για να γραφτεί κάποιος σε ένα κόμμα σήμερα είναι μεγάλη ιστορία, και γράφτηκαν 1.000 άτομα τις τελευταίες εβδομάδες άρα στήνεται το κόμμα μαζί με το κίνημα.

ΔΗΜ: Θα παραφράσω τον Τσιώλη, στο συνέδριο της Βόλβης λέει ο τότε νεολαίος Βουλγαράκης είχε πει ότι η ΝΔ έπρεπε να γίνει από κόμμα προσωποπαγές, κόμμα αρχών. Πόσο είστε προσωποπαγές κόμμα αυτή τη στιγμή και πως μπορεί αυτό με την άμεση δημοκρατία που υπάρχει από την αρχή δεν διαφωνεί κανείς σε αυτό αλλά υπάρχει το στοιχείο του προσωποπαγούς, είναι το κόμμα του Γ. Βαρουφάκη για τον κόσμο.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Αυτό είναι αλήθεια αλλά ταυτόχρονα είναι και κόμμα αρχών γιατί σε διαβεβαιώ ότι με τις αρχές ξεκινήσαμε και οι άνθρωποι που ήρθαν, που άφησαν τις δουλειές τους, που κάποιοι πήραν μεγάλα ρίσκα επαγγελματικά να εκτεθούν δίπλα μου αυτοί δεν το έκαναν για μένα. Θα σου πω για τον Κλέωνα Γρηγοριάδη για παράδειγμα. Αυτοί δεν αντέχανε άλλο να μην έχουν ένα μέσο για να σπάσουν το στεγανό της στεναχώριας μετά το 2015.

ΔΗΜ: Αυτό το κατανοώ και την παρουσία της Σακοράφα κατανοώ, μιλάω για τον απλό κόσμο όμως, είναι προσωποπαγές σε μεγάλο βαθμό.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Αυτό είναι αλήθεια και προσπαθούμε να το αλλάξουμε, σε διαβεβαιώ, δεν μπορώ να σε πείσω αλλά το δηλώνω και ελπίζω η ιστορία να το δείξει ότι τίποτα δεν με χαροποιούσε από το να απομακρυνθώ κιόλας, να κάτσω σπίτι μου και να βοηθάω αυτούς που θα πάρουν το ΜέΡΑ25 και θα το τρέξουνε. Ο μόνος λόγος που με ξέρεις είναι λόγω ενός ιστορικού ατυχήματος γιατί πτώχευσε η χώρα. Δεν είχα καμία όρεξη να βγω μπροστά ούτε στα Μέσα ούτε στον ANT1 ούτε στο MEGA ούτε στο BBC ούτε πουθενά, ήμουν ατρισευτυχισμένος για δεκαετίες στο πανεπιστημιακό μου γραφείο να γράφω πράγματα τα οποία δεν ενδιέφεραν κανέναν.

ΔΗΜ: Όχι κανέναν, είσαι αγαπητός στους φοιτητές σου.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ναι αλλά τα κείμενά μου δεν τους ενδιέφεραν, ενδιέφεραν 10 ανθρώπους στον κόσμο αλλά ήταν το χόμπι μου. Πως κάποιος είναι σκακιστής, δεν έχει καμία σημασία για το σκάκι πέραν του ιδίου ο οποίος παίζει σκάκι και το χαίρεται, έτσι έγραφα τα κείμενά μου αλλά όταν συνειδητοποίησα ότι ζούμε ένα νέο 1929 -από τις αρχές της δεκαετίας του 2000- άρχισα να ασχολούμαι με μακροοικονομική, να γράφω κλπ και σκάει η βόμβα το 2009, εγώ την άκουσα να σκάει το 2009, και τότε βγήκα και είπα η χώρα πτώχευσε και μην τολμήσετε να πάρετε δάνειο για να καλύψετε την πτώχευση εις βάρος του ελληνικού λαού γιατί χαθήκαμε. Και ξεκινάει αυτή η ιστορία και γίνεται και το '15 και χωρίς να το ήθελα αποκτώ ένα πολιτικό κεφάλαιο, θέλω δεν θέλω. Μια χαρά θα ήμουν να κάτσω σπίτι μου να συνεχίσω να γράφω τα κείμενά μου, τα βιβλία μου κλπ, έκρινα ότι έπρεπε αυτό να το δώσω στους άλλους, να..., σε όλους αυτούς που τρέχουν με το ΜέΡΑ25, να το πάρουν να το κάνουν δικό τους, να τρέξουν. Είναι προσωποπαγές, με στεναχωρεί αυτό δεν το κρύβω αλλά είναι ταυτόχρονα και κόμμα αρχών και ελπίζω κάποια στιγμή να βγούνε τα νέα παιδιά από μέσα τα οποία να το πάρουν. Ακόμα καλύτερα θα ήθελα να μην χρειάζεται να υπάρχει το ΜέΡΑ25.

ΔΗΜ: Να είναι το κινηματικό μόνο.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ε, ναι. Καλύτερα να μην υπάρχει ούτε το κίνημα λοιπόν, να ζούμε σε μια όμορφη κοινωνία που να μην χρειάζεται το κίνημα.

ΔΗΜ: Θα φτάσουμε, το έχει ευχηθεί και η Μις Υφήλιος...

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Αυτά είναι κενά στον πολιτισμό μου που τα αναδεικνύεις, δεν το ήξερα.

ΔΗΜ: Τις ρωτάνε «τι εύχεστε» και λένε «να ζήσουμε όλοι σε έναν υπέροχο κόσμο, να έχει ειρήνη η ανθρωπότητα» λες και αυτό θα γίνει έτσι κάποια μέρα. Αυτό γίνεται από τα κάτω πάντα, αλλά θυμάμαι εκείνη την περίοδο, την περίοδο των πλατειών κλπ και θυμάμαι ξένους δημοσιογράφους να έρχονται και να ζητάνε τον Βαρουφάκη. Ξαφνικά ένα όνομα

έμπαινε στην καθημερινότητά μας με απίστευτη ταχύτητα και εκτοξεύτηκε αυτό το όνομα. Δηλαδή το έμαθε όλη η Ελλάδα και παράλληλα έγινε και ένα σύμβολο, ότι υπάρχει άλλη λύση. Με τα βιβλία, το βιβλίο ήταν κατά την προσωπική μου άποψη, το είχα γράψει και τότε, εξαιρετικό, σημαντικότατο πολιτικά, ένα κεφάλαιο ιστορικό και για τον τόπο και για την Ευρώπη ολόκληρη και για τον κόσμο ολόκληρο αλλά πόσο αυτό το πράγμα δεν είχε πειρασμούς για σένα μέσα; Δηλαδή όταν ξαφνικά γίνεσαι υπουργός, το να πας ως υπουργός χωρίς φρουρά είναι υπέροχο αλλά παράλληλα έχει και ένα σωρό πειρασμούς, το να πας με φρουρά, το να πας..., γιατί κατηγορήθηκες για την καλοζωία σου αλλά αυτή η καλοζωία δεν δόθηκε και σαν κάτι το οποίο σε έκανε καθαρό.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Να είσαι σίγουρη ότι αν είχα υπογράψει μνημόνιο θα με είχαν αναδείξει ως έναν πάρα πολύ σημαντικό άνθρωπο ο οποίος είναι και απλός και δεν χρειάζεται φρουρές. Το ότι δεν υπέγραφα δεν μπορούσαν να το πιστέψουν, ότι υπήρχε ένας υπουργός Οικονομικών που πήγαινε στο Eurogroup και έλεγε όχι. Δεν το άντεχαν αυτό, είναι σαν να πας στο παλάτι του Μπάκιγχαμ με σορτσάκι και σανδάλια. Δεν γίνεται αυτό το πράγμα, δεν θα το ανεχτούν θα σε πάρουν να σε πετάξουν έξω και στη συγκεκριμένη περίπτωση χρειαζόταν μια δολοφονία χαρακτήρα. Να είσαι σίγουρη ότι θα είχα όλα αυτά τα οποία παρουσίαζαν ως αρνητικά θα γινόντουσαν όλα θετικά και το ήξερα αυτό. Συν ότι ήξερα ότι ούτε η οικονομική μου σκέψη όσο καλή ή κακή ήταν δεν έπαιζαν ρόλο, έπρεπε να φύγει από τη μέση ένας υπουργός που πήγαινε στο Eurogroup και έλεγε Όχι και έλεγε από εδώ θα μου κόψετε το χέρι δεν υπογράφω. Αυτό ήταν το πρόβλημά τους. Το άλλο που τους ενοχλούσε, ιδίως εδώ στην Ελλάδα δηλαδή η λούμπεν ολιγαρχία εδώ δεν μπορούσε να το ανεχτεί αυτό, ξέρανε όταν μιλούσα με τον Ντράγκι, με την Λαγκάρντ, με τον Σόιμπλε εκείνοι κλεισμένων των θυρών συμφωνούσαν μαζί μου γιατί ήταν λογικά πράγματα αυτά. Δηλαδή όταν ο Σόιμπλε μου είπε «στη θέση του δεν θα το υπέγραφα» όταν τον ρώτησα επισταμένως και το έγραψα και στο βιβλίο, δεν βγήκε κανένας να το αρνηθεί. Αυτό όμως δεν το άντεχε ένας, μην πω τώρα ονόματα προηγούμενων υπουργών Οικονομικών, ο οποίος πήγαινε εκεί και κατέβαζε το κεφάλι και παρακαλούσε

Η Ελλάδα δεν έχει εξωτερική πολιτική, αλλά ούτε και η Ευρώπη

ΔΗΜ: Και εδώ μπορούμε να έρθουμε στη σύγχρονη ελληνική πολιτική, στο κατέβαζε το κεφάλι και παρακαλούσε και υπάκουε. Είναι λες και η χώρα αυτή τη στιγμή, και θα ξαναπάω στο διεθνές κομμάτι, δεν έχει εξωτερική πολιτική.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Προφανώς και δεν έχει εξωτερική πολιτική, καλά βέβαια ούτε η Ευρώπη έχει εξωτερική πολιτική.

ΔΗΜ: Καλά αυτό φάνηκε και με τη συμφωνία για το Ιράν όπου η Ευρώπη ήταν οι εγγυητές και είδαμε τι έγινε με αυτό τον λαό τον έρμο.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Εδώ δεν ήταν πολύ ωραίο πως ο Τραμπ εξευτέλισε τη Μέρκελ; Η Μέρκελ την ήθελε την συμφωνία με το Ιράν, ο Τραμπ της λέει δεν θα περάσει αυτή η συμφωνία, η Μέρκελ αντιστέκεται και βγάζει μια ανακοίνωση ότι οι γερμανικές εταιρείες θα συνεχίσουν τις εμπορικές συναλλαγές με το Ιράν. Βγάζει αμέσως μια ανακοίνωση το Στέιτ Ντιπάρτμεντ ότι όποια γερμανική εταιρεία συνεχίσει να έχει σχέσεις εμπορικές με το Ιράν εκπίπτει του συστήματος πληρωμών που σχετίζεται με τη FED. Την ίδια στιγμή όλες οι γερμανικές

εταιρείες βγάζουν ανακοίνωση ότι κόβουν τις εμπορικές τους συναλλαγές και έμεινε η Μέρκελ ξεκρέμαστη.

ΔΗΜ: Έτσι είναι έχουν τις κυρώσεις σαν όπλο και σκοτώνουν λαούς ολόκληρους.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Δεν είναι οι κυρώσεις τόσο πολύ, είναι το σύστημα πληρωμών. Να στο πω διαφορετικά η Mastercard, η Visa αυτό που κάνεις που μπαίνεις και μεταφέρεις χρήματα από το ένα λογαριασμό στον άλλο αυτό καταρρέει αν η FED σου κλείσει το σύστημα. Η FED μπορεί να κλείσει το σύστημα σε όλη την ευρωζώνη. Το swift το λεγόμενο που είναι και ευρωπαϊκό δεν μπορεί να λειτουργήσει αν δεν έχει το ok της Ουάσιγκτον.

ΔΗΜ: Που βρίσκεται λοιπόν η Ευρώπη και γιατί συνεχίζει έτσι και που μπορεί να πάει έτσι γιατί οι διαλυτικές τάσεις ειδικά με την πανδημία έχουν εμφανιστεί, δηλαδή δεν είμαστε μόνοι μας πια στο «παιδιά κάτι γίνεται λάθος» εκεί που ήμασταν ο πιο φιλοευρωπαϊστής λαός πριν το 2009 αλλά έχουμε τους Ιταλούς, έχουμε τους Ισπανούς, έχουμε δεκάδες χώρες να λένε τι γίνεται, που πάμε; Ακόμα και οι Ιρλανδοί που έχουν το πρόβλημα που έχουν και θέλουν Ευρώπη βλέπουν όλο το υπόλοιπο χάος να ανοίγεται.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Καταρχάς να κάνω μια μικρή διευκρίνιση που έχει σχέση με την πρώτη ερώτηση που μου έκανες. Η Ευρώπη δεν είναι ο Ντάισενμπλουμ, ο Σόιμπλε ή η Λαγκάρντ, όταν λέμε ότι «θέλουμε Ευρώπη», δεν θέλουμε αυτούς. Εγώ θυμάμαι από μικρό παιδί ήμασταν στους δρόμους και πετάγαμε γιαούρτια στο υπουργείο Οικονομικών και τρώγαμε ξύλο δεν ήταν επειδή μισούσαμε τη χώρα ούτε θέλαμε να διαλυθεί η Ελλάδα, επειδή αγαπούσαμε την Ελλάδα το κάναμε. Γιατί μου λένε κάποιος πως εξηγείς το γεγονός ότι στο ευρωβαρόμετρο η Ελλάδα ή η Ιταλία δηλώνει η πλειοψηφία ότι είναι υπέρ του ευρώ, υπέρ της ΕΕ αλλά ταυτόχρονα αντιστέκονται στις Βρυξέλλες. Τι σχέση έχει το ένα με το άλλο; Μπορεί να είσαι κάλλιστα ευρωπαϊστής, διεθνοιστής, να μην θέλεις την επανεθνικοποίηση που έλεγα πριν, και να είσαι στα κάγκελα εναντίον της ΕΕ. Υποχρέωση των ευρωπαίων είναι να είμαστε κόντρα στο σύστημα εξουσίας της ΕΕ. Αλλά να απαντήσω στο ερώτημά σου, η ΕΕ έτσι όπως δομήθηκε δομήθηκε ως ένα καρτέλ. Καμία σχέση με κρατική οντότητα, καμία σχέση με Ευρώπη των λαών. Όπως δημιουργήθηκε ο ΟΠΕΚ, ο Οργανισμός Προώθησης των εξαγωγών πετρελαίου από το Ιράν του Σάχη τότε, από την Σαουδική Αραβία, από την Βενεζουέλα τότε, από την Ινδονησία, τι στόχο είχαν αυτοί; Να μην υπάρχει ανταγωνισμός μεταξύ τους, να μειώνουν την προσφορά, να αυξάνουν την τιμή, να μεγιστοποιούν τα κέρδη τους, ένα καρτέλ ήταν. Το ίδιο ήταν και η ΕΕ, ένα καρτέλ άνθρακα και χάλυβα ήταν το πρώτο όνομα της ΕΕ. Οι «ευρωπαϊκές κοινότητες άνθρακα και χάλυβα» και μετά βάλανε μέσα τις αυτοκινητοβιομηχανίες, την βιομηχανία ηλεκτρονικών ειδών, τους μεγαλοτσιφλικιάδες αγρότες με την κοινή αγροτική πολιτική, τους τραπεζίτες αυτό είναι η ΕΕ και μετά φτιάξανε και ένα ωραίο κοινοβούλιο για να έχουν το φύλο συκής της δημοκρατίας το οποίο βέβαια πρόσεξαν να μην έχει καμία εξουσία. Να μην μπορεί να κάνει τίποτα παρά μόνο να δημιουργεί θέσεις εργασίας για αρκετό κόσμο. Κενσιανή πολιτική. Θέλω να πω ότι ένα καρτέλ τα πάει μια χαρά στις περιόδους καπιταλιστικής μεγέθυνσης, όταν η τιμή του πετρελαίου ανεβαίνει ο ΟΠΕΚ δεν είχε πρόβλημα ποτέ, όταν αρχίζει να πέφτει είναι που τσακώνονται μεταξύ τους γίνονται μαλλιά κουβάρια και αποτυγχάνουν, το ίδιο ισχύει και με την ΕΕ. Από την ώρα που ο διεθνής καπιταλισμός μπαίνει στην περίοδο του δικού μας 1929 που είναι το 2008, αρχίζουν να τρώγονται μεταξύ τους, αρχίζει η

διαδικασία αποδόμησης αυτό βλέπουμε στην ΕΕ. Κάθε νέα έκφανση της κρίσης αφήνει την ΕΕ πιο αδύναμη, με πιο πολλές χαμένες ευκαιρίες, με πλατύτερες λαϊκές μάζες βυθισμένες στο πρεκαριάτο, στη μιζέρια. Αυτό συνέβη με την κρίση του ευρώ, η Ευρώπη έχασε δυναμικό, μένει πίσω σε σχέση με την Κίνα, με τις ΗΠΑ, με την Ινδία σε υψηλές τεχνολογίες, σε πράσινη ενέργεια, στα πάντα μένει πίσω και αυτή η πανδημία καταφέρνει ένα ακόμα μεγαλύτερο χτύπημα στην ΕΕ.

Θα μαραζώσει η ΕΕ

ΔΗΜ: Βλέπεις μπροστά διάλυση;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Βλέπω κάτι χειρότερο γιατί εγώ δεν είμαι υπέρ της διάλυσης, αλλά υπάρχει και κάτι χειρότερο από τη διάλυση, η μαράζωση. Θυμάμαι ήμουν με τη Δανάη στη Μόσχα το '15-'16 δεν θυμάμαι και κάποια στιγμή εκεί που περπατάγαμε βλέπουμε μια ταμπέλα που αναφερόταν στο Common wealth of Independent States, στην κοινοπολιτεία των ανεξάρτητων κρατών και μετά θυμήθηκα ότι όταν κατέρρευσε η ΕΣΣΔ για να μην πουν ότι κατέρρευσε εντελώς έφτιαξαν την κοινοπολιτεία των Ανεξάρτητων κρατών που την ξεχάσαμε βεβαίως, υπάρχει όμως και υπάρχει και γραφείο στη Μόσχα κλπ. Είναι λίγο τραβηγμένο αυτό που λέω, αλλά η ΕΕ σιγά σιγά μετατρέπεται σε αυτό, δηλαδή η ευρωπαϊκή επιτροπή αυτή τη στιγμή δεν έχει καμία σχέση με την ευρωπαϊκή επιτροπή επί Ντελόρ. Επί Ντελόρ η Ευρωπαϊκή επιτροπή ήταν κάτι σαν κυβέρνηση της Ευρώπης, είχε κύρος, είχε εξουσία. Αποφάσιζε κάτι ο Ντελόρ άλλαζε η ζωή των ανθρώπων στην Ευρώπη. Σήμερα η κα Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν ο τελευταίος τροχός της αμάξης. Όταν ήμουν εγώ στο υπουργείο, όταν πήγαινα εγώ στις Βρυξέλλες το χειρότερο πράγμα που μας συνέβαινε κάποιες στιγμές ήταν ότι ο Γιούνκερ ή ο Μοσκοβισί ήθελε να πει μια καλή κουβέντα για μένα ή για αυτά που κατεβάζαμε, τότε ήξερα ότι θα φάμε πολύ μεγαλύτερο ξύλο από την Φρανκφούρτη και από το Βερολίνο για να μάθει ο Γιούνκερ και ο Μοσκοβισί να μην φυτρώνουν εκεί που δεν τους σπέρνουν. Με άλλα λόγια βλέπεις ότι υπάρχει μια συρρίκνωση της εξουσίας της ΕΕ επί της ουσίας, επανεθνικοποίηση των πάντων. Του χρέους, των τραπεζών, τώρα ιδίως με την πανδημία των πάντων. Έχει καταρρεύσει ακόμα και η ενιαία αγορά, δεν υπάρχει ενιαία αγορά, αποφασίζει ο Μακρόν ότι θα δώσει πόσα δισεκατομμύρια στην Air France ή στην Alstom, εμείς εδώ δίναμε 10 ευρώ στην BIOME ή σε κάποια μικρή εταιρειούλα να την κλείσει και μας λέγανε «τι είναι αυτά απαγορεύεται, κανόνες περί αθέμιτου ανταγωνισμού», τώρα αυτά τελειώσανε δίνουν όπου θέλουν χωρίς να σέβονται τους δικούς τους κανόνες. Βγαίνει η κακομοίρα κα Βεστάγκερ η οποία είναι μια σοβαρή γυναίκα και κάνει και κάτι καλό, λέει στην Apple θα πληρώσεις φόρους στην Ιρλανδία, πάει στην Amazon και της βάζει πρόστιμο ουσιαστικά για φοροδιαφυγή και δεν γίνεται τίποτα. Βγαίνει το ευρωπαϊκό δικαστήριο μετά υπέρ της Amazon, υπέρ της Apple. Οπότε υπάρχει η διαδικασία της αποδόμησης η οποία δεν σημαίνει ότι θα γίνει Brexit ξανά, Grexit ή Italexit αλλά δεν χρειάζεται μπορεί όλο αυτό το πράγμα απλά να παραμένει για να συντηρεί την ολιγαρχία όπως βλέπουμε τώρα με το Ταμείο Ανάπτυξης, και να απομακρυνόμαστε όλο και περισσότερο από την ιδέα μιας Ένωσης.

ΔΗΜ: Μια Ένωση από την από εδώ πλευρά, για να γίνω και λίγο προβοκάτορας, είναι και τα 200 χρόνια επανάσταση τη Ρηγοφραιϊκή. Δηλαδή αυτός ο τόπος έχει αυτή την ευλογία, και κατάρρα μαζί να βρίσκεται εκεί που βρίσκεται γεωγραφικά και αυτό είναι ίσως και από

τα σημαντικότερα στην πολιτική και στην γεωπολιτική. Καμιά φορά λέω ότι είμαστε πολύ κοντύτερα στο Λίβανο από ότι είμαστε στο Παρίσι αλλά δεν το συνειδητοποιούμε. Αυτή από εδώ η πλευρά τι δυνατότητες έχει να απαντήσει με μια αληθινή Ένωση; Μακριά, στο βάθος χρόνου, να ζήσει ξανά και να μην επιτρέψει να την ξαναδιαιρέσουν με τους τρόπους που την έχουν διαιρέσει. Έχει τέτοιες δυνατότητες;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Θεωρώ πως όχι γιατί οι άρχουσες τάξεις των χωρών της περιοχής μας είναι το ίδιο λούμπεν με τη δικιά μας. Να το πω διαφορετικά, εάν αυτό το πράγμα που λέγεται ΕΕ, ευρωζώνη κλπ όσο ολιγαρχικό και εκμεταλλευτικό και να είναι αν σπάσει θα έχουμε μια νέα έξαρση της κρίσης αποπληθωρισμού και κατάρρευσης που μόνο οι φασίστες θα κερδίσουν από αυτό.

ΔΗΜ: Ήδη κερδίζουν.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Βεβαίως αλλά να σου δώσω ένα παράδειγμα πες ότι σπάσει το ευρώ, εγώ ήμουν πάντα εναντίον του ευρώ όταν δημιουργήθηκε άλλο όμως να λες ότι δεν ήθελα να δημιουργηθεί και να μπούμε μέσα και άλλο να πεις «άντε να βγούμε να τελειώνουμε», δεν είναι το ίδιο όταν μπαίνεις μέσα αλλάζουν τα πράγματα. Αλλά πες ότι διαλύεται, και επέτρεψέ μου να σου πω ότι αν είναι να διαλυθεί θα διαλυθεί επειδή θα φύγει η Γερμανία, όχι επειδή θα φύγουμε εμείς ή οι Ιταλοί, η Γερμανία θα φύγει όταν θα συνειδητοποιήσει ότι δεν την παίρνει άλλο. Αλλά για να σου απαντήσω για τα Βαλκάνια. Πες ότι σπάει, η Γερμανία θα φύγει, θα ξαναφτιάξει το μάρκο αλλά δεν θα φύγει μόνη της, θα φύγει μαζί με την Ολλανδία η οποία θα έχει το γερμανικό νόμισμα που θα το πούμε κάτι άλλο, με την Αυστρία, την Ουγγαρία, η Τσεχία, η Σλοβακία μέχρι και η Φιλανδία οπότε θα έχεις μια Βορειοανατολική προτεσταντική Ευρώπη της οποίας το νόμισμα θα πάει στα ουράνια γιατί είναι πλεονασματική περιοχή, έχουν μεγάλο εμπορικό πλεόνασμα σε σχέση με τον υπόλοιπο κόσμο ταυτόχρονα θα χαθούν πάρα πολλές θέσεις εργασίας σε αυτές τις χώρες. Οι Γερμανοί που αυτή τη στιγμή φυτοζωούν ως εργαζόμενοι θα γίνουν Γερμανοί άνεργοι, ποιος θα κερδίσει από αυτό στην Γερμανία το SPD, οι Πράσινοι; Οι φασίστες, το CDU και το CSU θα γίνει ένα FD να μην σου πω και χειρότερα. Στις υπόλοιπες χώρες, εδώ, στη Βουλγαρία, στην Πορτογαλία τα νομίσματα που θα έχουμε εμείς θα υποτιμηθούν, θα πληθωριστούν θα έχεις συνδυασμό πληθωρισμού και χαμηλών επενδύσεων και μεγάλης ανεργίας, πάλι ποιοι θα κερδίσουν και εδώ οι προοδευτικές δυνάμεις; Το οποίο σημαίνει ότι επειδή ήδη έχουμε και τους Τσέτνικς στη Σερβία και τις Ελληνικές Λύσεις και τις Ελληνικές Χρυσές Αυγές και τα λοιπά εδώ... Ο λόγος που το DiEM πασχίζει για ένα κίνημα που δένει τους εργαζόμενους του Βορρά, της Γερμανίας, με τους εργαζόμενους του Νότου σε ένα διεθνιστικό μέτωπο είναι γιατί αυτή είναι η καλύτερη εξασφάλιση εναντίον μιας δυστοπικής νεοφασιστικής εξέλιξης σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

ΔΗΜ: Για μένα το μεγαλύτερο κακό στην Αριστερά, δεν το έχουν κάνει ούτε οι Τσέτνικς ούτε κανείς, το έχει κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Δηλαδή αυτή η αίσθηση του ότι γινόμασταν μια ισχυρή αριστερή Ευρώπη, οι άνθρωποι που το βράδυ εκείνο του «πραξικοπήματος» όπως το χαρακτήριζαν, από παντού σύντροφοι από την Ισπανία, από την Πορτογαλία ήταν όλοι δίπλα μας, ο Ταρίκ Αλί άνοιγε σαμπάνιες στην εκπομπή του και μετά γίνεται η κωλοτούμπα με το 62% και ο άνθρωπος βγαίνει και λέει «παιδιά συγγνώμη». Αυτό το πλήγμα που δώσαμε τότε στην παγκόσμια Αριστερά είναι πολύ σημαντικότερο και είναι κακό γιατί η

κανονικότητα που ήρθε μετά είναι αυτή που βλέπουμε, είναι ο εκφασισμός της κάθε κοινωνίας.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Σωστά αλλά η λύση δεν θα έρθει μέσα από μια περιφερειακή ένωση εναλλακτική της ΕΕ, πρέπει να είναι εναλλακτική η ένωση αλλά πρέπει να έχει μέσα και τους Βόρειους. Μου λένε διάφοροι γιατί Ιταλία, Ελλάδα, Ισπανία δεν φτιάχνετε μια δικιά μας ένωση και τους λέω είστε καλά; Υπάρχουν χειρότεροι από τους ολιγάρχες του Ιταλούς, από τους Ισπανούς, από τους Έλληνες; Εγώ προτιμώ έναν ολιγόρχη Γερμανό είναι πιο πολιτισμένος από το δικό μας να μην πω ονόματα, δεν θα αναφέρω τον κ. Λάτση για παράδειγμα, τον Βαρδινογιάννη. Προτιμώ τον Γερμανό αντίστοιχο πραγματικά είναι πιο πολιτισμένος και πιο μετρημένος από τον Έλληνα, τον Ισπανό, από τον Ιταλό. Το θέμα δεν είναι να φτιάξουμε μια διαφορετική ένωση διαφορετικών ολιγαρχιών, αν μπορούμε οι λαοί, οι προοδευτικοί άνθρωποι διαφορετικών χωρών να ενωθούμε πρέπει να βάλουμε μέσα και τους λαούς της Βόρειας Ευρώπης.

ΔΗΜ: Δεν θα διαφωνήσει κανείς αλλά η αίσθηση μου πάντα στα Βαλκάνια, στη Μέση Ανατολή και στη Βόρειο Αφρική σε ένα βαθμό, σε όλη την Μεσόγειο είναι ότι εδώ είμαστε ένα πράγμα. Είναι πολύ πιο κοντινό και εύκολο να συνεννοηθούμε, είναι πολύ πιο κοντινό και εύκολο να δεθεί κάτι και γιατί έχουμε επίσης μια βαθιά αίσθηση ότι η εξουσία είναι κάτι κακό, κάτι που θα μας κάνει κακό ενώ στα Βόρεια η εξουσία είναι κάτι αποδεκτό και θεμιτό, στην αίσθηση τη λαϊκή. Εμείς εδώ κάτω είμαστε λίγο πιο αντιεξουσιαστές από παράδοση να το πω έτσι.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ναι αυτό είναι αλήθεια από την άλλη μεριά όμως επειδή εγώ δεν μπορώ να ξεφύγω από τον μαρξισμό μου αν δεν έχουμε και τα εργοστάσια της Βόρειας Ευρώπης να βρεθούμε να συνεννοηθούμε να κάνουμε τι; Χρειάζεται να έχεις και τα μέσα παραγωγής. Δηλαδή καλές οι σχέσεις παραγωγής, καλά τα συναισθήματα της αλληλοκατανόησης των μεσογειακών αλλά αν έχεις μια διεθνή κατάρρευση οικονομική που θα έρθει με το σπάσιμο της ΕΕ...

Χρειάζεται μια ανασυγκρότηση οικονομικοκοινωνική αλλά και πανευρωπαϊκή

ΔΗΜ: Όμως η ΕΕ κατέστρεψε την ελληνική παραγωγή.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Σωστά για αυτό χρειάζεται μια ανασυγκρότηση οικονομικοκοινωνική η οποία όμως να είναι πανευρωπαϊκή. Να το πω διαφορετικά, δεν μπορούμε να χτίσουμε τον σοσιαλισμό στην Ελλάδα, στην Ιταλία και στο Λίβανο όταν ο καπιταλισμός, που για μένα έχει μετεξελιχθεί σε κάτι που το ονομάζω τεχνοφεουδαρχία, καταρρέει παγκοσμίως αυτό θα μας φέρει σε ένα νέο πόλεμο από τον οποίο δεν θα προκύψουν καλά πράγματα ούτε μεταξύ Ελλάδας-Ιταλίας-Λιβάνου και Αιγύπτου μετά την επανάσταση εναντίον του Σίσι που δεν ξέρουμε αν θα γίνει.

ΔΗΜ: Οι λαοί ξέρουνε, έχουνε τους τρόπους τους και σε αυτό το μέρος του κόσμου νομίζω πάντα μας παίρνει λίγο παραπάνω, μπορεί και 500 χρόνια αλλά στο τέλος εξεγειρόμεθα.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Πάντως δεν συμφωνείς ότι αν είναι να δουλέψουμε διεθνιστικά πρέπει να δουλέψουμε διεθνιστικά γιατί να περιοριστούμε στα Βαλκάνια και στο Νότο; Γιατί να αφήσουμε τους συντρόφους μας στη Γερμανία μόνους τους...

ΔΗΜ: Φυσικά και να μην τους αφήσουμε μόνους τους αλλά οι σύντροφοί μας στη Γερμανία θα είναι πάντα λιγότεροι σε ένα σύστημα το οποίο είναι σύστημα ιδιώτευσης με την έννοια την αρχαιοελληνική, ανθρώπων οι οποίοι ζουν μόνοι και η κοινωνικοποίησή τους δεν είναι πολιτική.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Αυτό δεν νομίζω ότι ισχύει πια, η ιδιώτευση στη χώρα μας είναι τεράστια, σπάει κόκαλα. Θυμάσαι παλιά που έλεγαν οι σύντροφοι «πέραν του ιμπεριαλισμού υπάρχει και η μοναξιά», η μοναξιά θριαμβεύει ακόμα και στο Νότο πια ακόμα και στην Ιταλία, ακόμα και στη Σικελία δεν είναι τόσο απλά τα πράγματα και θεωρώ ότι ένας διεθνισμός ο οποίος λέει «μέχρι εδώ και όχι πιο πάνω γιατί οι άλλοι είναι πιο ψυχροί και πιο μόνους τους και πιο Σουηδοί» δεν είναι διεθνισμός.

ΔΗΜ: Να το πω για τους Γερμανούς όπως πολύ ωραία μας το είπε ο Γ. Βότσης πρόσφατα σε μια εκπομπή, είχε πάει στην κηδεία του Μπάαντερ μαζί με τον... θα το θυμηθώ... τέλος πάντων και κάποια στιγμή είδε μια γυναίκα η οποία έκλαιγε συνέχεια, την πλησίασε, την ρώτησε ποια είναι και ήταν η μητέρα του και είπε ότι ήξερα ότι στο παιδί μου θα γίνει αυτό που έγινε. Ρώτησε λοιπόν γιατί; Και του απάντησε γιατί ήταν 10 ή 12 χρονών όταν με ρώτησε τι έκανες εσύ ενάντια στον Χίτλερ, είπα «παιδί μου τίποτα τι να κάνω όταν ο πατέρας σου πολεμούσε στο Ανατολικό μέτωπο και εγώ ήμουν στο σπίτι» και μου είπε «έπρεπε να πεθάνεις αγωνιζόμενη εναντίον του». Υπάρχει αυτό ακόμα μέσα στην κοινωνία της Γερμανίας δηλαδή όταν βλέπεις τη στάση της Γερμανίας προς τους Παλαιστίνιους που αποφάσισαν ότι οι πορείες υπέρ της Παλαιστίνης είναι αντισημιτικές, υπάρχει ακόμα αυτό το τραύμα και αυτό το τραύμα είναι βαθύ και πολλές φορές η προσπάθεια τους να δικαιολογηθούν οδηγεί ευκολότερα στην ιδιώτευση ή ακόμα χειρότερα στον εκφασισμό.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Εγώ θεωρώ ότι ο φασισμός έχει τις ίδιες δυνατότητες σε όλες τις χώρες, μη ξεχνάμε ότι είμαστε η χώρα όπου παρήχθη η Χρυσή Αυγή. Εγώ δεν το περίμενα προ του 2009.

ΔΗΜ: Καλά ήταν ένα κόμμα του 0,4%.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Και έγινε 15.

ΔΗΜ: Και είχες ένα ΣΥΡΙΖΑ του 2,9 που έγινε...

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ναι αλλά δεν περίμενα τον εκφασισμό αυτόν...

Ο εκφασισμός βρίσκεται παντού

ΔΗΜ: Ένα κομμάτι θα έφευγε από τη Δεξιά.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Θεωρώ ότι ο εκφασισμός βρίσκεται παντού. Το αυγό του φιδιού είναι έτοιμο ανά πάσα στιγμή να εκκολαφτεί σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της υφηλίου και το βλέπεις γιατί μιλήσαμε για τον Μόντι, μιλήσαμε για τον Μπολσονάρου.

ΔΗΜ: Δεν μιλήσαμε, καλά θα φύγει αυτός. Η Λατινική Αμερική γενικά αυτή τη στιγμή βαδίζει ξανά προς ένα ροζ κύμα όπως το λέγαμε και μετά και με αυτό που έγινε στη Χιλή είμαστε σε καλές ώρες.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Μακάρι.

ΔΗΜ: Γιατί αυτή η...

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Γιατί νομίζω ότι οι εξελίξεις στο διεθνή καπιταλισμό από μόνες τους δεν θα φέρουν την προοδευτική νίκη, τη νίκη των προοδευτικών από μόνες τους. Θεωρώ ότι πάμε για νέες περιπέτειες αποπληθωριστικές, υφεσιακές και όλα αυτά εκτρέφουν τα φίδια και στην Λατινική Αμερική.

ΔΗΜ: Εντάξει τώρα είναι στη φάση που γυρίζει, νομίζω.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Είδες τι έγινε στο Εκουαδόρ;

ΔΗΜ: Ναι αλλά από την άλλη πλευρά βλέπεις χώρες σαν το Περού που ποτέ δεν ήταν χώρες της πρώτης γραμμής ή την Κολομβία που την λένε το «Ισραήλ της Λατινικής Αμερικής» που ξαφνικά έχεις ξεσηκωμό και αγώνα.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Η ελπίδα είναι πάντα εκεί απλά δεν υπάρχει εγγύηση.

Ποιο το μέλλον του ΜέΡΑ25

ΔΗΜ: Όπως λέει ο ποιητής «θέλει δουλειά πολλή και θέλει και αίμα και θέλει και αγώνα» δεν έχεις άλλο τρόπο. Το μέλλον του ΜέΡΑ25, το ένα που μου είπες είναι πως θα ήθελες να μην είσαι εσύ εκεί και να κυλάει μόνο του και να προχωράει όμως μέσα σ' αυτή την πολυπραγμοσύνη που υποχρεωτικά έχει, στην γρήγορη του ανάπτυξη, έπρεπε μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα να κάνει τα πάντα, στην γρήγορη οργάνωση με τα κενά και τα προβλήματα που μπορεί να έχει αυτό που βλέπεις να είναι. Βλέπεις να καλύπτει το κενό της προοδευτικής αριστερής φωνής στον τόπο που λείπει, πέρα από τα στεγανά των προηγούμενων κομματικών σχηματισμών; Που θέλεις να πάει;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Θα σου πω κάτι το οποίο θα ακουστεί τραβηγμένο, πρέπει να κερδίσουμε τις εκλογές γιατί αλλιώς δεν υπάρχει λόγος να υπάρχουμε. Δεν κάνω πρόβλεψη ότι θα κερδίσουμε τις εκλογές αλλά ποιος πρέπει να είναι το στόχος μας. Όταν έχεις κόμμα και ζητάς ψήφο, αυτό ήταν και το μεγάλο ερώτημα τότε που από κίνημα αποφασίσουμε να γίνουμε κόμμα γιατί είναι μια μεγάλη απόφαση να φτιάξεις κόμμα. Γιατί όταν φτιάχνεις κόμμα λες ψηφίστε με να κυβερνήσω εκ μέρους σας ή να σας δώσω τα εργαλεία της

εξουσίας. Της «εξουσίας», της ψευτοεξουσίας, της κυβέρνησης αλλιώς δεν κατεβαίνεις. Γιατί να σε ψηφίσει ο άλλος μόνο και μόνο για να εκφράσει μια δυσφορία για το υπάρχον σύστημα; Οπότε είναι πολύ μεγάλη ιστορία αυτή. Δεν ξέρω αν το έχεις δει, ανεξάρτητα από την ποιότητα της δουλειάς που κάνουμε δεν λέμε μόνο Όχι, λέμε πάρα πολύ συχνά Όχι σε αυτά που φέρνει η κυβέρνηση, σε αυτά που φέρνει ο ΣΥΡΙΖΑ, σχεδόν πάντα αλλά δεν αρκούμαστε στο Όχι. Καταθέτουμε προτάσεις νόμου, είμαστε λίγο μικρομέγαλο ως κόμμα επίτηδες, δηλαδή δεν λέμε μόνο προστασία της πρώτης κατοικίας, να σταματήσουν τα αρπακτικά ταμεία να προβαίνουν στους πλειστηριασμούς και τα λοιπά λέμε, όχι σε αυτά αλλά ναι σε αυτό. Και το συγκεκριμένο είναι 100 σελίδες πρόταση νόμου, που βέβαια δεν έχουμε τη δυνατότητα με τους 9 βουλευτές ούτε καν να την καταθέσουμε ως πρόταση νόμου αλλά δεν έχει σημασία πρέπει να απαντήσουμε στο ερώτημα «αν ήσασταν εσείς κυβέρνηση τι θα κάνατε». Και καταθέτουμε ολόκληρο νομοσχέδιο αν ήμασταν κυβέρνηση θα νομοθετούσαμε αυτό. Κρίνετέ μας, κοιτάξτε το και πείτε μας που διαφωνείτε, μη μιλάτε γενικά. Ο Βαρουφάκης έκλεισε τις τράπεζες ή φοράει πουκάμισα που δεν μ' αρέσουνε. Εδώ στο δια ταύτα, πείτε μας. Στο ΣΥΡΙΖΑ λέω και εγώ και οι υπόλοιποι συνοδουπόροι στην Ολομέλεια της Βουλής τους λέμε «είναι δυνατόν να προστατεύσετε την πρώτη κατοικία αν δεν σταματήσει η πώληση των κόκκινων δανείων στα αρπακτικά ταμεία που τ' αγοράζουν για να βγάλουν στο σφυρί την πρώτη κατοικία; Δεν γίνεται και τα δυο. Πείτε μας θα καταργήσετε τον ΗΡΑΚΛΗ;» Αυτή την αγορά των κόκκινων δανείων που και αυτή τη δρομολόγησαν με τις ηλεκτρονικές πλατφόρμες κλπ. Οπότε από τη μια μεριά κάνουμε σοβαρή αντιπολίτευση αναδεικνύοντας τι σημαίνει να μην είσαι υποκριτής. Λες προστασία της πρώτης κατοικίας άρα αυτό. Εσύ δεν θέλεις αυτό; Μην το θέλεις δεν είμαστε εμείς που έχουμε το μονοπώλιο της αλήθειας πες μας τι θα βάλεις στη θέση του. Δεν απαντά. Οπότε το πρώτο επίτευγμα του ΜΕΡΑ25, νομίζω το έχουμε καταφέρει αυτό, είναι για όποιον ενδιαφέρετε να δει τι σημαίνει η αντίσταση στο κατεστημένο όσον αφορά στις θεσμικές αλλαγές που πρέπει να γίνουν. Αν θέλεις να αντισταθείς στους πλειστηριασμούς να ποιο είναι το θεσμικό πλαίσιο που πρέπει να φέρεις. Αυτό είναι το πρώτο στάδιο και το δεύτερο είναι, θα χρησιμοποιήσω μια αλληγορία από το surfing γιατί κάποτε όταν ήμουν μικρότερος και ζούσα στην Αυστραλία έπιανα κύματα. Το κύμα δεν μπορείς να του πεις πότε θα έρθει, πρέπει να περιμένεις να έρθει το σωστό κύμα και να το πιάσεις σωστά. Έτσι πρέπει να κάνει ένα κόμμα μικρό σαν το ΜΕΡΑ25. Το κύμα θα έρθει, οι καπιταλιστικές κρίσεις δημιουργούν αυτά τα κύματα, όπως ήρθε το κύμα του 2010, το '11, το '12 μετά που κόμμα του 3% έγινε κόμμα του 40%. Ας πούμε το κύμα του 2008 δεν το πιάσαμε ως Αριστερά, είχαμε μια κατάρρευση του καπιταλισμού το 2008 η Αριστερά δεν ήμασταν έτοιμη με ένα πρόγραμμα τι θα κάναμε αντί για τη διάσωση των τραπεζιτών εμείς; Τι θα κάναμε για τη δημιουργία μιας σοσιαλιστικής δομής παραγωγής η οποία να ξεπερνάει μάλιστα και το πρόβλημα της κλιματικής αλλαγής; Δεν είχαμε τέτοιο. Πηγαίναμε στο World Social Forum και μιλάγαμε ο καθένας για το μακρύ του και το κοντό του, πρόγραμμα δεν είχαμε. Εμείς ως DiEM25 πανευρωπαϊκά προσπαθήσαμε να φτιάξουμε αυτό το πρόγραμμα είναι η πράσινη νέα συμφωνία για την Ευρώπη, ως ΜΕΡΑ25 κατεβάζουμε θέσεις για να είμαστε έτοιμοι όταν θα έρθει το κύμα να το πιάσουμε. Όχι για πάρτη μας γιατί εμάς δεν μας ενδιαφέρουν οι καριέρες και το έχουμε αποδείξει αυτό αλλά για να μπορεί το νέο κύμα να μην πάει χαμένο.

Υπάρχει απήχηση στα νέα παιδιά που ζουν το brain drain;

ΔΗΜ: Θα κάνω και δύο προσωπικές ερωτήσεις, η μια είναι σαν παρατήρηση από τους ακροατές και τους αναγνώστες μας, έχεις ένα πάρα πολύ μεγάλο κοινό στα νέα παιδιά που ζουν το brain drain, πως το δικαιολογείς εσύ. Γιατί μου κάνει πάρα πολύ μεγάλη εντύπωση το πόσα παιδιά από τα νιάτα μας που έχουν φύγει έξω, αξιόλογα παιδιά αισθάνονται ότι ο Βαρουφάκης είναι η έκφρασή τους. Το δικαιολογείς κάπως γιατί εσύ ήσουν, ας το πω έτσι, στη γενιά εκείνη που ήταν περηφάνια μας το ότι έφευγε και αποδείκνυε στον ξένο ακαδημαϊκό χώρο ότι μπορεί να σταθεί, εδώ τώρα έχουμε μια γενιά που φεύγει γιατί πρέπει να επιβιώσει, είναι διαφορετικό και ταυτίζεται μαζί σου.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Χαίρομαι που το ακούω αυτό που λες δεν το ήξερα. Αν πας στην Αγγλία θα καταλάβεις ότι εκεί ακόμα και οι Δεξιοί παίρνουν σοβαρά αυτά που λέω είτε είναι για την ΕΕ είτε είναι για το blockchain είτε είναι για ζητήματα που αφορούν ομόλογα, χρέος, αναδιαρθρώσεις κλπ, καλώς ή κακώς δεν έχει καμία σημασία. Ζω και μια πολύ περίεργη κατάσταση παίρνω προσκλήσεις από μεγαλοτραπεζίτες να πάω να τους μιλήσω και τους λέω τα ίδια πράγματα που λέω σε σένα τα λέω και σε εκείνους και συμφωνούν οπότε τα παιδιά τα οποία ζουν εκεί το βλέπουν αυτό. Νομίζω ότι αυτός είναι ένας λόγος, ο άλλος λόγος είναι... Ο Αλέξης Τσίπρας είχε πει κάτι πάρα πολύ σωστό για μένα, αν θυμάμαι καλά την έκφρασή του που ελπίζω να μην την παραποιώ, είχε πει «είναι καλός οικονομολόγος αλλά δεν είναι καλός πολιτικός» και αυτό είναι αλήθεια και με τιμάει πάρα πολύ. Δεν είμαι καλός πολιτικός, λέω πράγματα τα οποία έχουν πολιτικό κόστος άπειρο για παράδειγμα σήμερα στη Βουλή μίλησα για την πλήρη αποποινικοποίηση όχι μόνο της κάνναβης αλλά όλων των ουσιών. Πάρε ένα τεράστιο κόστος πολιτικό στην ελληνική κοινωνία, αλλά δεν μας ενδιαφέρει στο ΜέΡΑ25, εμείς θα πούμε αυτά που πιστεύουμε και θα πιστεύουμε αυτά που λέμε και ότι γίνε και ας πάμε στο 0%. Νομίζω ότι τα παιδιά του brain drain αυτό το εκτιμούν.

ΔΗΜ: Το ότι ακούν μια ειλικρινή φωνή για τον τόπο.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Άσε που την ακούν κιόλας γιατί στο εξωτερικό ακούγεται η φωνή μας εδώ δεν ακούγεται.

Η πιο πρόσφατη επικοινωνία με τον Julian Assange και τι ειπώθηκε

ΔΗΜ: Μου έχει κάνει πάρα πολύ εντύπωση, πραγματικά είναι πολύ υψηλότερα τα ποσοστά από αυτά που εκλογικά είδαμε. Και το δεύτερο είναι ο αγαπημένος μας Julian Assange. Είναι ένα θέμα που θέλω να το αναφέρουμε και θέλω να το αναφέρουμε γιατί ξέρω ότι και εσύ νοιάζεσαι και εμείς νοιαζόμαστε και έχεις και προσωπική επαφή μαζί του και είναι ένα θέμα που ίσως πρέπει να συνεχίζουμε να το θυμίζουμε και να το αναφέρουμε γιατί ξεχνιέται κάθε φορά. Είχες κάποια επαφή πρόσφατα;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Πριν πέντε μέρες με πήρε τηλέφωνο και επειδή με παίρνει από κερματοδέκτες της φυλακής δεν μου βγαίνει το τηλέφωνο, φαίνεται έχω αναπτύξει μια έκτη αίσθηση γιατί συνήθως δεν απαντάω το τηλέφωνό μου και το σηκώνω φαίνεται όταν με παίρνει και επειδή ξέρω ότι σε λίγα λεπτά θα το κλείσουνε παρά το γεγονός ότι έχει δικαίωμα 1,5 ώρας την εβδομάδα -δεν του το δίνουνε- με το που μου λέει «Julian here» του λέω πες μου. Ούτε τι κάνεις ούτε πως είσαι γιατί χάνεις χρόνο έτσι, πες μου τι θες να πούμε και την περασμένη φορά για παράδειγμα ήθελε να μιλήσουμε για τον τρόπο με τον οποίο

αν υπήρχε μια αναδιάρθρωση της ασφαλιστικής αγοράς, της αγοράς των ασφαλειών, έτσι ώστε να μπορεί μια ασφαλιστική εταιρεία να ασφαλίζει περιουσίες απέναντι στον πόλεμο γιατί ξέρεις ο πόλεμος θεωρείται θέληση Θεού και οι ασφάλειες δεν πληρώνουν. Τέλος πάντων, προσπαθούσε να παλέψει μέσα στο μυαλό του μια ιδέα για το πως μπορούσε ένα κομμάτι του χρηματοπιστωτικού συστήματος ιδιαίτερα των ασφαλειών να αναδιαμορφωθεί με ένα τρόπο έτσι ώστε οι καπιταλιστές να έχουν έννομο συμφέρον να μην γίνεται πόλεμος. Και είναι ξεκάθαρο γιατί το έλεγε αυτό, προσπαθεί να κρατήσει το μυαλό του ζωντανό και ήθελε μια συζήτηση μαζί μου, του το κλείσανε μετά με ξαναπήρε δεύτερη φορά, μετά του το κλείσανε με ξαναπήρε με άγχος και οι δύο μας μόνο και μόνο για να κρατήσει τη σκέψη του κοφτερή. Έκατσα μετά του έγραψα ένα κείμενο, του το έστειλα δεν ξέρω αν θα του το δώσουνε γιατί κάποια από τα γράμματά μου τα παίρνει κάποια δεν τα παίρνει. Δεν ήταν ανατρεπτικά γράμματα ήταν ουσιαστικά χρηματοπιστωτικές σκέψεις αλλά αυτό που θέλω να πω είναι το εξής. Έχω κουραστεί πια με εμάς που καθόμαστε και τον υπερασπιζόμαστε, τελείωσε αυτή η ιστορία, τώρα πρέπει να βγαίνουμε δυναμικά έξω. Πρέπει να κοιτάμε στα μάτια τους δημίους του Julian, τους ανθρώπους που προσπαθούν επισταμένως να τον σκοτώσουν και να τους απευθυνόμαστε ως δολοφόνους. Ούτε με το σεις και με το σας και δικονομικά και νομικά επιχειρήματα. Δεν υπάρχουν νομικά επιχειρήματα, εδώ γίνεται ένα έγκλημα. Προσπαθούν οι δολοφόνοι να σκοτώσουν τον Julian και πρέπει εμείς να τους δικάζουμε σε καθημερινή βάση.

ΔΗΜ: Να ευχαριστήσω πάρα πολύ, να πω ότι πέρασα πάρα πολύ καλά και δεν κατάλαβα και το χρόνο και όταν τελειώσει ο κύκλος όλων των δημοσιογράφων εγώ ξανάρχομαι ευχαρίστως.